

Forord

“Grænser er altså gode at tænke”, skriver Niels Kastfelt i sin artikel i dette nummer af Dansk Teologisk Tidsskrift. Formuleringen var nær ikke kommet gennem korrektoren, for sætningen forekommer ufuldstændig. Bag den ligger et citat fra antropologen Claude Lévi-Strauss “Totemism is good to think”, oplyste forfatteren. Den engelske formulering er tydeligere i sin dobbeltydighed, men den danske er mere kompleks. Grænser er gode at tænke *med*; de er gode at tænke *over*; de er gode at tænke *på*; de er gode *til* at tænke; og det er simpelt hen godt at tænke dem. Grænser er gode at tænke!

Artiklerne i dette nummer tænker grænser eller præsenterer, hvordan grænser er blevet tænkt. Niels Kastfelt behandler missionærens fremstilling og fortolkning af kristendommen i mødet med lokale afrikanske kulturer. I dette grænseland mellem vestlig kristendom og afrikansk kultur forhandlede og fortolkedes kristendommen i det tyvende århundrede, så nye former opstod.

En anden grænsesituation fandtes under apartheidstyret i Sydafrika. Adskillelsen af hvide og sorte satte en særlig situation for gennemtænkningen af etikken. Allan Boesak foretog en sådan refleksion med inspiration fra de amerikanske borgerrettighedskæmpere Martin Luther King og Malcolm X. Carsten Elmelund Petersen fremstiller hans etiske program og dets placering i den konkrete kontekst, hvor grænser mellem befolkningsgrupper afgørende bestemte vilkårene for rigtigt og forkert.

Grænsen mellem mennesket og Gud er på sin vis tema i en række af Ralph Waldo Emersons hidtil lidet studerede prædikener. Troels Nørager fremstiller, hvorledes Emerson i sine prædikener udvikler et begreb om samvittigheden som forbindelse mellem Gud og mennesket. Med samvittigheden som det psykologiske eller antropologiske udtryk for Guds tilstedeværelse i mennesket fremanalyserer Nørager det teologiske grundlag for Emersons opfattelse af menneskets self-reliance.

Eve-Marie Becker beskæftiger sig i sin opposition ved Jan Dochorns disputats om Johannes Åbenbaring bl.a. med konstruktionen af historie, hvilket netop er særligt relevant i forbindelse med et skrift, hvor tiden møder sin grænse. Interessant nok sker dette netop hos en forfatter, der befinder sig i en rumligt afgrænset situation på øen Patmos.

Nummeret afsluttes af en række anmeldelser, herunder en review-artikel om det nye store danske kirkehistoriske tobindsværk, som i årene fremover vil være lærebog for danske teologistuderende.

Med disse bidrag når nummeret sin grænse. Også den grænse kan være befordrende for tanken. God læselyst!

Jesper Tang Nielsen